

Idén egy ország ismerte és szerette meg Mészáros János Eleket az RTL Klub Csillag születik elnevezésű tehetségkutató sorozatának győztesét. Az alcsúti tehetség nem csak énekhangjával, hanem nagy szerénységével és alázatával is kivívta a közönség elismerését. Szerdán, azaz október harmadikán este a Kodály Központban hallhatják őt a pécsiek.

Mészáros János Elek maga a kőszikla, ahogy ül velem szemben olyan érzésem van, hogy szinte lehetetlen kizökkenteni ebből a már-már buddhai nyugalomból. Beszéde halk és beszédhangja sem emlékeztet arra, amit akkor hallunk, amikor a színpadra lép. Megpróbálom sorra venni élete néhány fontos állomását.

- Mit mondana, ha megkérdeznék, hogy mi a foglalkozása? Hivatalnok? Református presbiter? Énekművész? Vagy mindhárom együtt?

- Végzettségemet tekintve okleveles agrármérnök és talajtani szakmérnök vagyok, a Fejér megyei Kormányhivatal Földhivatalában dolgozom, mellette pedig énekelek, oda megyek, ahová hívnak, egyfajta szolgálatnak tekintem életemnek ezt a területét. Alcsútdobozon pedig református presbiter vagyok, melyet szintén alázattal és odaadással végzek. Persze most mondhatná valaki, hogy ennyi mindent hogyan tudok egyszerre elvégezni, de

számomra mindez nem fáradság, örömmel végzem. Ha pedig örömmel végzi valaki a munkáját, akkor az nem fárasztja el.

- ■ ■ ■ Mégis csak az éneklés miatt jár most Pécsett, beszéljünk erről. Mikor kezdett el énekelni és mikor érezte először, hogy van hozzá tehetsége?

- Már az óvodában énekeltem és nagyon élvezetem, hogy a lányoknál, sőt az óvó néninél is magasabb a hangom. Persze még tizenévesen sem gondoltam arra, hogy majd erre a pályára lépek, hiszen édesapám betegeskedett és örültem annak, hogy a középiskolai taníttatásomat képesek fizetni. Az volt a cél, hogy minél előbb önfenntartó legyek, ne a szüleimet kelljen terhelni ezzel. El is helyezkedtem a TSz-ben 1990-ben, de aztán két évvel később hiányozni kezdett a tanulás és ekkor levelező tagozaton elvégeztem Mosonmagyaróváron az agráregyetemet. Ezt követően lett annyi szabadidőm, hogy foglalkozhassak az énekléssel.

Először Etyeken a vegyes karba jártam, ahol a karnagy **Magdó Ildikó** is

támogatott, aki a Művészeti Iskola tanára is volt. Ide be is iratkoztam, mivel így több ideje volt rám és egyéni képzést tudott számomra biztosítani. Ekkor került az iskolába

Stefán Tünde

, aki korrepetitorként és szolfézstanárként dolgozott, ő is sokat csiszolt a zenei képzettségemen és énektudásomon. A következő év tavaszán már be is neveztek a szegedi Simándi Énekversenyre, ahol második lettem és legnagyobb örömömre

Simándi József

özvegyétől Jutka asszonytól egy különdíjat is kaptam. Ez után már oda mertem menni az Etyeken élő Nádor Magdához - aki operaénekes és a Zeneakadémia tanára - és ebből a találkozásból az lett, hogy 2002 szeptembere óta ő foglalkozik velem.

-□□□ Arra soha nem gondolt, főképp a sikerek fényében, hogy az énekesi pályát válassza kizárólag?

- Ahhoz kevés lett volna a havi egy-két fellépés. Ahhoz, hogy megéljek belőle, el kellett volna mindent vállalni, nekem pedig ehhez nem fűlik a fogam. Fontosnak tartom, hogy az ember a méltóságát megőrizze.

-□□□ A Csillag születik produkció azért alaposan átrendezte az életét, nem?

- Mindenesetre átrendeződtek a hangsúlyok, az biztos, de alapvetően, amit előtte gondoltam a zenéről és az éneklésről az jottányit sem változott. Egészen biztos, hogy nem fogok műfajt váltani, nem leszek a népszerűség kedvéért sem rock, vagy pop énekes.

-□□□ Lehet, hogy átrendezte az életét a tehetségkutató verseny, de azért ön is hatott a képernyőn keresztül a nézőkre.

- Számomra a verseny egyfajta kísérlet volt, kíváncsi voltam arra, hogy lehet-e azzal, amit én képviselek valamire menni? Nem vagyok mesterkéltné, „csinált” ember, odaállok a színpadra és magamat adom, vajon ez mire lesz elég? Mindig beleadok mindent a fellépésekbe és próbálok minőségi zeneműveket választani, a kettő együtt képes létrehozni valami pluszt. Úgy tűnik, hogy a közönség jól fogadta mindezt és ez igazán jó érzés volt. Számomra a díj nem csak holmi elismerés, hanem megerősítése mindannak, amit eddigi életemben képviseltem. Járok fellépni az országban több helyre, mindenütt érzem az igényt erre a gondolkodásmódra, az emberek szeretettel fordulnak felém, megtöltik a nézőteret, mi kell még egy énekesnek?

-□□□ Most Pécsett viszont□ A Dél-dunántúli Filharmónia szervezésében a Zeneszüret című fesztiválon lép fel. A műsor

címe „A mi Három tenorunk”.

- Nagy izgalommal készülök a fellépésre, egyrészt, mert a nagyhírű koncertteremben énekelhetek, másrészt pedig két olyan kiváló tenor énekessel léphetek fel, mint **Horváth István**, aki pécsi kötődésű művész, és

Kiss B. Attila

Liszt-díjas előadóművész. Nem akármilyen kísérettel szólalunk meg, hiszen a Budapesti Filharmónia Társaság Zenekara kísér bennünket, melyet

Stauróczy Balázs

dirigál. Egyébként zömmel operaslágereket fogunk így hármásban előadni, de nem szeretném a részleteket elárulni, jöjjenek el a pécsi zeneparátok, egy biztos, hogy nem lesznek csalódottak! Annyit azért elárulok, hogy az eredeti „Három tenor „produkcióinak mintájára próbálunk olyan zenei csemegét adni a közönségnek, amely nem nélkülözi a könnyedséget, a szórakoztató elemeket, de mindezt igényesen tesszük.

-□□□ Ha már szóba került az eredeti nagy tenor trió, ki áll önhez legközelebb hangadottságban, stílusban? Kit kedvel közülük leginkább?

- Nem tudok kiemelni közülük senkit, hiszen mindegyikben más szerettem. **Pavarotti** hangszíne volt számomra lenyűgöző, **Carrera**

S érzelemdús pianói csodálatosak voltak, míg

Domingo

kulturált énektechnikája példaértékű volt számomra. Mindegyik művész más módon volt zseniális, együtt pedig felejthetetlen produkciókat hoztak létre. Nagyon szeretném, ha koncertünk után a pécsi közönség hasonlóan jó érzésekkel menne haza!

-□□□ Gondolom sokakat érdekel, hogy tervezi-e mostanában

CD kiadását?

- Egy karácsonyi CD kiadását tervezem, a múlt héten fel is vettük az anyagát Dunakeszin a Szent Mihály Templomban. A helynek csodálatos akusztikája van és két éve épített orgonája is gyönyörűen szól. Remélem tetszeni fog a közönségnek az énekhang és az orgona ünnepélyes egysége, mely 17 dalon keresztül szólal meg. Mindegyik magyar szerzemény, zömében katolikus és református karácsonyi dalok, melyek felvételének már csak azért is örültem, mivel bosszantott, hogy a bevásárlóközpontok a vásárok ilyentájt kizárólag külföldi karácsonyi dalokat és zeneműveket harsogtak. Most legalább lesz választási lehetőség, bár én úgy vélem, hogy Magyarországon magyar dalokkal ünnepeljük ezeket a szép napokat. Persze ne szaladjunk előre ilyen gyorsan! Szerda este szeretnénk az itteni közönséget kiszolgálni, szórakoztatni és örömet okozni nekik fellépésünkkel. Számomra ez a legfontosabb, szolgálni erőm és tehetségem szerint.